

РЕШЕНИЕ

№ 438

гр. Плевен, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Силвия Г. Даскалова

при участието на секретаря НАТАЛИЯ СТ. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от Силвия Г. Даскалова Гражданско дело № 20234430103741 по описа за 2023 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба от В. И. Й., ЕГН *****, от гр. Плевен, чрез адв. Г. Г. от АК-Плевен, с посочено правно основание – чл.422 ГПК, против С. Т. Д., ЕГН ***** от гр.Плевен, обл.Плевен, жк. „***“ №***, вх.***, ***, за признаване за установено спрямо ответника на основание чл.422 вр. чл. 124 от ГПК, че същият дължи на ищеца **сумата общо в размер на 6785.21 лева**, от която 4 105.32 лева- лихва за забава за период от 30.11.***. до 01.06.2022г. /остатък след плащането от 16.06.2023г./, 1158.44 лева- лихва за забава за период от 01.06.2022г. до 27.09.2022г., 449.69 лева- лихва за забава за период от 27.09.2022г. до 29.11.2022г., 1061 лева - лихва за забава от 29.11.2022г. /датата на депозиране на заявлението до 28.04.2023г. датата на заплащане на сумата от 19500 лева- част от присъдената главница/, 12.88 лева- лихва за забава от 28.04.2023г. до 05.05.2023г. /датата на изплащане на сумата от 3900 лева- част от присъдената главница/ и 2.63 лева- лихва за период от 05.05.2023г. до 09.05.2023г. /датата на заплащане на сумата от 1900 лева- част

от присъдената главница/, считано от дата на подаване на заявлението по чл.417 от ГПК в съда – 29.11.2022 г. до окончателното изплащане на сумите.

Твърди се, че по заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК, е образувано ч.гр.д. №***/2022 г. по описа на РС-Плевен, по което е издадена заповед за изпълнение за следните суми: 25295.25 /двадесет и пет хиляди двеста деветдесет и пет лева и двадесет и пет стотинки/лева-главница, сумата от 11437.50 лева- лихва за период от 30.11.***. до 01.06.2022 г. сумата от 1158.44 лева- лихва за период от 01.06.2022г. до 27.09.2022г., сумата от 449.69 лева- лихва за период от 27.09.2022г. до 29.11.2022г. ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението до окончателното ѝ изплащане, както и направените деловодни разноси в това число заплатено адвокатско възнаграждение.

Сочи се, че след подадено възражение по реда на чл. 414 ГПК, на заявителя е указано с Разпореждане №5766/19.05.2023г. да предяви иск.

В исковата молба се твърди, че ищецът В. Й. е предоставил на ответницата С. Д. като заем сумата в размер на 45000 лева. Соци се, че за обезпечаване на вземането е учредена договорна ипотека, обективирана в нотариален акт Вх. №***/*** г., Акт №*** том *** дело №***/19г. по описа на Службата по вписванията при Районен съд Плевен, в който изрично е посочено начина на изпълнение в т.ч. и по коя банкова сметка в „Инвестбанк“ АД следва да се преведе заетата сума. Твърди се, че срокът за връщане на заетата сума е уговорен до 30.11.***., а в точка четири от нотариалния акт е уговорена лихва при неплащане в срок- в размер на БЛП на БНБ до пълното издължаване на сумата. Твърди се, че на 01.06.2022г. ответницата е превела по банкова сметка на ищеца сумата в размер на 9954.75 лева, а на 27.09.2022г. сумата в размер на 9750 лева. Твърди се, че към датата на депозиране на заявлението по чл. 417 от ГПК неизплатената сума възлизала на 25295.25 лева, представляваща главница. Твърди се, че поради неизплащане в срок на предоставената в заем сума ответницата дължи и лихва, както следва: 11437.50 лева за период от 30.11.***. /датата на падежа/ до 01.06.2022г. /датата на получаване на първата вноски/; 1158.44 лева, начислена върху разликата от предоставената и платена сума на 01.06.2022г. за период от 01.06.2022г. до 27.09.2022 г./датата на получаване на втората вноски/ и 449.69

лева начислена върху разликата от остатъка от дължимата сума и платената сума на 27.09.2022г. за период от 27.09.2022г. до 29.11.2022 г. /датата на депозиране на заявлението/.

Сочи се, че предвид издадения изпълнителен лист, по молба на ищеца е образувано изпълнително дело №***/2023г. по описа на *** - гр. Плевен.

Изложени са доводи, че твърденията на ответника в депозираното възражение по 414 ГПК за пълно издължаване на сумите, е неоснователно.

Излагат се доводи, че след издаването на заповед за изпълнение и изпълнителен лист /30.11.2022г./ по ч.гр. дело №***/2022г. по описа на РС-Плевен, ответникът С. Д. е изплатила следните суми:

На 28.04.2023г. сумата в размер на 19 500 лева; На 05.05.2023г. - сумата в размер на 3900 лева; На 09.05.2023г. сумата в размер на 1900 лева; На 16.06.2023г. сумата в размер на 9204 лева или общо 34504 лева. Ищецът сочи, че със заплащане на сумите от 19500лв., 3900 лева и 1900 лева е напълно погасено вземането за главница. Соци се, че с последното плащане от 9204 лева са погасени разноси в размер на 1871.82 лева и част от сумата от 11 437.50 лева, лихва за забава за периода от 30.11.***. до 01.06.2022г.

Твърди се, че изплатените суми на 08.09.2020г. в размер на 1900 лева и на 15.04.2021г. в размер на 5000 щатски долара, касаят други отношения между същите страни и нямат никакво отношение към заема от 45000 лева. В подкрепа на това твърдение се сочи, че тези суми /платени на 08.09.2020г. и на 15.04.2021г./ са преведени по съвсем различна банкова сметка в различна банка- „Райфайзенбанк“, а всички останали суми, заплатени във връзка със задължението, касаещо учредената договорна ипотека /заявеното вземане по ч.гр.дело №***/2022г. по описа на РС- Плевен/, са заплащани от длъжника в т.ч. и след 30.11.2022г., именно по посочената в нотариалния акт сметка в „Инвестбанк“ АД, като в основанията за превод наредителят изрично е и посочвал точно индивидуализиращите белези на нотариалния акт- номер, дата и т.н, а като основание за последното плащане е цитиран изходящия номер на поканата за доброволно изпълнение по образуваното изпълнително дело, а именно № *** от 05.05.2023г.

Твърди се, че дължимите от ответницата суми към датата на депозиране на настоящия иск са в общ размер на 6785.21 лева, от които: 4105.32 лева- лихва за забава за период от 30.11.***. до 01.06.2022г. /остатък

след плащането от 16.06.2023г./, 1158.44 лева- лихва за забава за период от 01.06.2022г. до 27.09.2022г., 449.69 лева- лихва за забава за период от 27.09.2022г. до 29.11.2022г., 1061 лева - лихва за забава от 29.11.2022г. /датата на депозиране на заявлението до 28.04.2023г. датата на заплащане на сумата от 19500 лева- част от присъдената главница/, 12.88 лева- лихва за забава от 28.04.2023г. до 05.05.2023г. /датата на изплащане на сумата от 3900 лева- част от присъдената главница/ и 2.63 лева- лихва за период от 05.05.2023г. до 09.09.2023г. /датата на заплащане на сумата от 1900 лева- част от присъдената главница/.

Направени са доказателствени искания. Претендират се разноски.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът С. Д. депозира отговор чрез пълномощник адв. Р. М. от АК-Плевен. Излагат се доводи, че предявеният иск е неоснователен.

Сочи се, че на ***г. между ищеца В. И. Й. и ответника С. Т. Д. е сключен писмен договор с нотариална заверка на подписите, съгласно който първият отпуска на втората паричен заем в размер на 45000 лева, със срок до 30.11.***. В договора е предвидено обезпечение -апартамент в гр.Плевен, собственост на Д., върху който е учредена договорна ипотека. Уточнено е, че договорът и ипотеката са вписани - вх.рег. №***/***г., акт №*** том *** дело №***/***. на Службата по вписванията -Плевен.

Излагат се доводи, че на 30.11.***. С. Д. не връща взетите в заем пари и заемотателят В. Й. е имал възможност да се удовлетвори като извади изпълнителен лист и чрез изпълнително производство изнесе апартамента на публична продажба. Твърди се, че неговото желание обаче е да получава лихва вместо да си получи о***но парите, като непрекъснато притиска Д. по телефона и с есемеси да му плаща суми, които надхвърлят дължимата такава от нея. Твърди се, че тъй като ответникът през този период от време е работила в ***, на 27.07.2020г. заверила в посолството в гр. *** пълномощно и декларации по чл.264, ал. 1 от ДОПК и по чл.25, ал.8 от ЗННД, като упълномощила ищеца Й. да продаде апартамента и с цената да се погаси вземането за главница и лихва до този момент. Твърди се, че ответникът Д. е предала на ищеца пълномощното и ключ за апартамента, за да може да води потенциални купувачи. Твърди се, че ищецът Й. умишлено не продава апартамента, тъй като целта му е да получава законната лихва. През този

период лихвата по банковите депозити е № 0 %. Ответницата счита, че В. Й., в качеството си на кредитор, е в забава, по смисъла на чл.95 от ЗЗД, тъй като не оказва необходимото съдействие длъжника С. Д. да изпълни задължението си към него. В тази връзка ответникът се позовава на чл.96, ал.1 от ЗЗД.

Твърди се, че с писмо изх.№***/05.05.2023г., по изп.д.№***, С. Т. Д. е уведомена за пръв път, че дължи на В. И. Й. главница в размер на 21833,40 лв., законна лихва в размер на 145,78лв., за периода 28.04.2023г.-19.05.2023г., 3427,90 лв. -такси по тарифата към ЗЧСИ, и публични вземания в размер на 30 лв., на основание издаден изпълнителен лист по ч.гр.д.№***** на РС-Плевен. Сочи се, че по така отправената покана същата е направила възражение до *** вх.№14733/11.05.2023г., към което е приложила седем броя платежни нареждания, с които твърди, че е заплатила на В. И. Й. преди уведомлението, че срещу нея има издаден изпълнителен лист, по реда на чл.417 от ГПК, сумата 55084,51 лв., с която е изплатила напълно главницата и законната лихва за забава на главницата.

Твърди се, че С. Д. е подала и възражение до РС-Плевен на 10.05.2023г., по ч.гр.д. №***/2022г., че вземането по изпълнителния лист е погасено чрез плащане на дължимата сума както следва:

- 1 .На 08.09.2020г. с банков превод за сумата 1900 лв.,
2. На 15.04.2021г. с банков превод 5000 щ.долара с легова равностойност 8150 лв.,
3. На 01.06.2022г. с банков превод 5105 евро с легова равностойност 9984,51лв.
4. На 27.09.2022г. с банков превод 5000 евро с легова равностойност 9750 лв.,
5. На 28.04.2023г. с банков превод 10000 евро с легова равностойност 19500 лева,
6. На 04.05.2023г. с банков превод 2000 евро с легова равностойност 3900 лв.
7. На 09.05.2023г. с банков превод 1900 лева.

Уточнява се, че горепосочените парични суми са изплатени за погасяването на получена в заем парична сума в размер на 45000лева, за която е учредена договорна ипотека с нот.акт вх.рег. №***/***г., акт №*** том *** дело №***/***. на Службата по вписванията - Плевен, на основание

на който е издаден изпълнителния лист, ведно с лихвите за забава.

Твърди се, че на 16.06.2023г. Д. е превела на В. Й. още 4720 евро, с легова равностойност 9750 лева, с което общо платената от нея сума по договора за заем е в размер на 64834,51 лева. Ответницата С. Д. счита, че е погасила и надплатила всички задължения, включващи главница, законна лихва за забава и деловодни разноси за издаване на изпълнителен лист, и за воденото изпълнително дело. Твърди се, че ответницата Д. заплаща и лихвата и разносните въпреки, че не е била длъжна, тъй като ищецът Й. е бил в забава по смисъла на чл.95 от ЗЗД.

Твърди се, че възражението на Й., че плащанията на 08.09.2020г. в размер на 1900 лева и на 15.04.2021г., в размер на 5000 щатски долара, с легова равностойност 8150 лева са на друго основание, е невярно. Твърди се, че между страните не е имало сключени други договори, по които да се дължат тези суми и в негова тежест е да докаже, че тези суми са изплатени на друго основание.

Ответникът Д. развива съображения, че задължението по договора за заем, в размер на 45000 лева, със срок 30.11.***. е погасено, както следва:

- Законната лихва от 01.12.***. до 15.04.2021г., върху 45000лв. е 6275 лв. С първите две плащания общо в размер на 10050 лв. е погасена лихвата в размер на 6275 лв. и част от главницата, в размер на 3775 лв.
- От 15.04.2021г. до 01.06.2022г., законната лихва върху главница от 41225 лв. е 4718лв. С плащането в размер на 5105 евро, с легова равностойност 9984,51 лв. е погасена изтеклата до момента законна лихва и част от главницата в размер на 5266,51 лв.
- От 01.06.2022г. до 27.09.2022г. ,законната лихва върху главницата от 35958,49 лв. е 1188,61 лв. С плащането в размер на 5000 евро с легова равностойност 9750 лв. е погасена изтеклата до момента законна лихва и част от главницата в размер на 8561,39 лв.
- От 27.09.2022г. до 28.04.2023г.,законната лихва върху главницата в размер на 27397,10лв. е в размер на 1756,12лв. С плащането в размер на 10000 евро с легова равностойност 19500лв. е погасена изтеклата до момента законна лихва и част от главницата в размер на 17743,88лв.
- От 28.04.2023г. до 04.05.2023г. законната лихва върху главницата в размер на 9653,22 лв. е 21,44 лв. С плащането в размер на 2000 евро с

левава равностойност 3900лв. е погасена изтеклата до момента законна лихва и част от главницата в размер на 3878,56лв.

- От 04.05.2023г. до 09.05.2023г. законната лихва върху главницата в размер на 5774,66 лв. е 10,99 лв. С плащането в размер на 1900 лева е погасена изтеклата до момента законна лихва и част от главницата в размер на 1889 лв.
- От 09.05.2023г. до 16.06.2023г. върху главницата в размер на 3875,66 лв. е 47,95 лв. С плащането в размер на 4720 евро, с левова равностойност 9204 лева е погасена изтеклата до момента законна лихва , главницата в размер на 3875,66 лв. и 5280,39 лв. деловодни разноси, при посочени в поканата за доброволно изпълнение на *** -3427,90 лв. деловодни разноси.

Акцентираща се, че ответницата не е била задължена да заплаща обезщетение забава в размер на законната лихва върху главницата от 45000лв., и деловодни разноси, доколкото ищецът в качеството си на кредитор е бил в забава.

Направени са доказателствени искания. Претендират се разноси.

В открито съдебно заседание ищецът се явява и представлява от адв. Г. Г. от АК-Плевен, като исковата молба се поддържа по изложените съображения. Претендират се разноси.

В открито съдебно заседание ответникът, редовно уведомен, не се явява представлява се от адв. Р. М. от АК-Плевен. Поддържа се отговора на исковата молба, по изложените съображения. Претендират се разноси.

Съдът, след като се съобрази със становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От приложеното ч.гр.д. №***/2022 г. по описа на РС-Плевен се установява, че ищецът е депозирал на 29.11.2022г. пред РС-Плевен заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 417 от ГПК срещу ответника за исковите суми. Установява се също така, че за претендираните вземания е била издадена Заповед за изпълнение № 3458/30.11.2022г., въз основа на заявление депозирано от страна на ищеца за сумата от 25295,25 /двадесет и пет хиляди двеста деветдесет и пет лева и двадесет и пет стотинки/лева- главница, сумата от 11437,50 лева- лихва за период от 30.11.***. до 01.06.2022 г., сумата от 1158,44 лева - лихва за период от 01.06.2022г.г. до 27.09.2022 г., сумата от 449,69 лева- лихва за период от

27.09.2022г. до 29.11.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението до окончателното ѝ изплащане, както и направените деловодни разноси в това число заплатено адвокатско възнаграждение. Срещу заповедта за изпълнение е депозирано възражение по реда на чл. 414 ГПК от длъжника. С Разпореждане на Съда, получено на 31.05.2023г., е указано на заявителя да предяви иск за установяване на вземанията си, като искът е предявен в законоустановения срок – на 30.06.2023г.

Не се спори по делото, и се установява от приложения по ч.гр.д. №***/2022 г. по описа на РС-Плевен Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека №***, том I, рег. №***, дело *** от ***, от ***г. на *** ***, рег. №*** на НК, че ищецът в настоящото дело В. Й., в качеството си на заемодател/кредитор, е предоставил на ответника С. Д., в качеството ѝ на заемополучател/длъжник и ипотекарен собственик, сумата от 45000 /четиридесет и пет хиляди/ лева, като за обезпечаване на заема С. Д. е учредила ипотека в полза на В. Й., върху подробно описан недвижим имот, апартамент, находящ се в гр.Плевен, жк. „****“ №***, вх.***, ап.*** с площ 48,42 кв.м., ведно с прилежащо избено помещение. Видно от отразяването върху гореописания нотариален акт, е извършено надлежно вписване в Служба по вписванията под Вх. №***/*** г., Акт №*** том *** дело №***/***. по описа на Службата по вписванията.

Установява се от т.1 на нотариалния акт, че изрично е посочен номер на банкова сметка в „Инвестбанк“ АД, по която С. Д. следва да връща заетата сума. В същата точка е уговорен срок за връщане на заетата сума - до 30.11.***. В точка четири от нотариалния акт е уговорена лихва при неплащане в срок- в размер на БЛП на БНБ до пълното издължаване на сумата.

Не се спори между страните, и се установява от копие на разписка на л.10 от №***/2022г. по описа на РС-Плевен, че сумата от 45000 лева е преведена от В. Й. на С. Д..

Не е спорно между страните, че на 01.06.2022г. ответникът С. Д. е превела по банкова сметка на ищеца сума в размер на 9954,75 лева, че на 27.09.2022г. е превела по банкова сметка на ищеца сума в размер на 9750 лева. Към датата на депозиране на заявлението по чл. 417 от ГПК претендираната сума е възлизала на 25295.25 лева - главница. Към онзи момент е претендирана и лихва както следва: 11 437,50 лева за период от

30.11.***./датата на падежа/ до 01.06.2022г./датата на получаване на първата вноски/; 1158,44 лева, начислена върху разликата от предоставената и платена сума на 01.06.2022г. за период от 01.06.2022г. до 27.09.2022 г. /датата на получаване на втората вноски/ и 449,69 лева начислена върху разликата от остатъка от дължимата сума и платената сума на 27.09.2022г. за период от 27.09.2022г. до 29.11.2022 г. /датата на депозиране на заявлението/.

Не се спори между страните, че след издаването на заповед за изпълнение и изпълнителен лист /30.11.2022г./ по ч.гр. дело №***/2022г. по описа на РС-Плевен, ответникът С. Д. е изплатила следните суми: На 28.04.2023г. сумата в размер на 19500 лева; На 05.05.2023г. — сумата в размер на 3900 лева; На 09.05.2023г. сумата в размер на 1900 лева; На 16.06.2023г. сумата в размер на 9 204 лева или общо 34504 лева. Ищецът не оспорва, че със заплащане на сумите от 19500 лв., 3900 лева и 1900 лева е напълно погасено вземането за главница. Ищецът не оспорва, че с последното плащане от 9204 лева са погасени разноси в размер на 1871,82 лева и част от сумата от 11 437,50 лева, лихва за забава за периода от 30.11.19г. до 01.06.22г.

Предвид издадения изпълнителен лист, по молба на заявителя е образувано изпълнително дело №***/2023г. по описа на ***, рег. ****.*.

Спорно е между страните дали претендираните с исковата молба суми в общ размер на 6785,21 лева, от които: 4105,32 лева- лихва за забава за период от 30.11.***. до 01.06.2022г. /остатък след плащането от 16.06.2023г./, 1158,44 лева- лихва за забава за период от 01.06.2022г. до 27.09.2022г., 449,69 лева- лихва за забава за период от 27.09.2022г. до 29.11.2022г., 1061 лева - лихва за забава от 29.11.2022г. /датата на депозиране на заявлението до 28.04.2023г. датата на заплащане на сумата от 19500 лева- част от присъдената главница/, 12,88 лева- лихва за забава от 28.04.2023г. до 05.05.2023г. /датата на изплащане на сумата от 3900 лева- част от присъдената главница/ и 2,63 лева- лихва за период от 05.05.2023г. до 09.05.2023г. /датата на заплащане на сумата от 1900 лева- част от присъдената главница/ са дължими и изплатени от С. Д.

От показанията на свидетеля И.Ф.Г. /*** на ответника С. Д./ се установява, че тя е лицето, което реално възстановява дължимите от ответника суми, по сметка/сметки на ищеца, като сочи, че *** й е *** и не

разполага с финансови средства. Свидетелят дава показания, че тя е работещият в семейството. Свидетелят сочи, че *** ѝ и ищецът се познават от години, както и че тя самата познава ищеца. Свидетелят е наясно, че е извършена ипотека на апартамента, както и че *** ѝ е предоставила ключ за апартамента на ищеца, с оглед бъдеща продажба. На въпрос на адв. Г. Г. от АК-Плевен, дали *** ѝ е подала жалба, защото е била излъгана от неизвестно лице „мним жених“, с цел брак, като е вземала заеми, свидетелят дава утвърдителни показания. Соци, че *** ѝ е сгрешила в преценката за това неизвестно лице, като самата свидетелка изплаща всички нейни дългове и я подкрепя, като в никой момент не е отказвала да плаща тези чужди дългове. Свидетеля сочи, че само *** ѝ и В. Й. са имали ключ за апартамента, като тя самата не е разполагала с такъв. Доколкото ѝ е известно, ищецът е водил потенциални купувачи, но апартаментът не бил продаден по неизвестни причини. Свидетелят не е наясно дали към момента В. Й. разполага с ключ за жилището. Свидетелят дава показания, че не е забранявала на *** си да продава жилището. Посочва, че В. Й. е звънял по телефон, за да си иска парите, като самата тя е имала финансови затруднения по време на „Ковид пандемията“, но е изплащала парични суми.

Съдът намира, че свидетелските показания на И.Г., в тази си част следва да бъдат кредитирани с доверие, доколкото са последователни и непротиворечиви. Съдът отчита близката роднинска връзка между свидетеля и ответника, но именно поради тази роднинска връзка е обичайно свидетелят да е запозната с изложените факти и обстоятелства.

Съдът намира, че свидетелските показания на И.Г., в останалата си част, касаещи парични преводи на суми над 5000 лева, не могат да бъдат обсъждани и ценени в производството, доколкото не е преодоляна забраната на чл. 164, ал.1, т.3 ГПК.

От показанията на свидетеля Р. Н. С. се установява, че познава ответника и ищеца по повод предишната си работа в ***. Соци, че през *** е видяла за пръв път С. Д., която се свързала с нея във връзка с продажба на апартамент в жк. „***“ №***. Свидетелят сочи, че С. Д. ѝ предоставила ключове, нотариален акт, скици, и заявила, че живее в чужбина. Свидетелят дава показания, че на въпрос към С. Д. дали има възбрани, тежести на апартамента, последната отговорила отрицателно. Свидетелят уточнява, че

периодът бил есента на ***. Свидетелят дава показания, че са извършвани многократни огледи на апартамента, като се е стигнало и до записване на час при *** за изповядване на сделка. Тогава при устна справка за тежести било установено, че върху апартамента всъщност има учредена ипотека. Свидетелят сочи, че се свързала със С. Д. по този въпрос, и последната я успокоила, че дългът бил по-малък. Свидетелят заявява, че това, което я притеснило е, че ипотеката е към физическо лице, а не към банка. По отношение на евентуална продажна цена сочи, 28 или 29 хиляди евро. Свидетелят дава показания, че два пъти е отменяна дата за продажба, все поради невъзможност на С. Д. да се яви, първия път по семейни причини, а втория път без да уведоми свидетеля. Свидетелят отказала да получи от потенциалния купувач стандартното „стоп капаро“, в размер на 10 процента от продажната цена. Поискала да се свърже с физическото лице, на което е учредена ипотеката. Запознала се с В. Й. през 2020г., за да му предаде ключовете за жилището. Помолила го да ѝ представи лична карта, за да се убеди в самоличността му. Свидетелят сочи, че е била убедена от С. Д., че само тя има ключ, което се оказало невярно. През март месец 2020г. твърди, че установила разместване в жилището, т.е. че някой друг е влизал. Соци, че В. Й. към онзи момент заявил, че С. Д. му дължи пари, и към онзи момент не е знаел какво ще прави с това жилище. Свидетелят дава показания, че в последствие В. Й. ѝ се обадил, за да попита в какви граници са цените на подобен вид жилище. Заявил, че има намерение да продава жилището, тъй като С. Д. му казала, че е за продажба. Свидетелят попитала дали С. Д. ще си дойде в България, за продажбата, но В. Й. заявил, че ще му остави пълномощно. Свидетелят дава показания, че през зимата на 2020г., или януари 2021г. В. Й. ѝ заявил, че целта му не е да продаде жилището, а да си получи парите и желае да изчака С. Д. да му ги върне, по нейна молба. Свидетелят дава показания, че пролетта В. Й. отново се свързал с нея за продажба на жилището, като имал и клиент. Заявил, че има пълномощно и С. Д. няма да си дойде в България. Свидетелят го запитала има ли декларации, подписани от С. Д., а В. Й. заявил, че има подписани от миналата година. Свидетелят му обяснила, че декларациите важат за календарна година, до 31.12., и с миналогодишни декларации не може да продаде жилището. Мнението на свидетеля е, че С. Д. не е имала намерение за продажба, като свидетелят се обосновава с наличието на клиент, с липсата на информация от

С. Д. за ипотеката и цялостното ѝ поведение.

Съдът намира, че свидетелските показания на Р. С., следва да бъдат кредитирани с доверие, доколкото са последователни и непротиворечиви.

От показанията на свидетеля Ю. И. Й. /*** на ищеца В. Й./ се установява, че познава С. Д. от повече от двадесет години, тъй като е работила с *** му навремето, а самият свидетел сочи, че и той е живял в чужбина в същия град като С. Д.. Свидетеля сочи, че е присъствал на предаване на ключовете от апартамента от страна на свидетеля Р. С. на *** му В. Й.. Свидетелят дава показания, че *** му е започнал да търси клиенти за жилището, като са се намерили желаещи да го купят. Периодът уточнява, че е пролетта на 2020г. Соци, че причината апартаментът да не бъде продаден от *** му е, молби на С. Д., защото *** ѝ имала против продажбата. На по-късен етап отново се стигало до продажба, по желание на С. Д., и отново нямало финализирана сделка по горепосочените причини - С. Д. не си идвала в България и не желала да се продава жилището. Свидетелят дава показания, че *** му е разполагал с пълномощно от С. Д.. Посочва, че *** му е влошил здравословното си състояние от притеснение.

Съдът намира, че свидетелските показания на Ю. И. Й., следва да бъдат кредитирани с доверие, доколкото са последователни и непротиворечиви. Съдът отчита близката роднинска връзка между свидетеля и ищеца, но именно поради тази роднинска връзка е обичайно свидетелят да е запознат с изложените факти и обстоятелства.

При личното си изслушване ищецът В. Й. дава подробни обяснения за отношенията си със С. Д., които датирани от над четиридесет години. Соци, че С. Д. се оказала в спирала от дългове, като с всеки следващ заем погасявала предходен. Посочва, че доколкото му е известно, С. Д. е станала жертва на класическа телефонна измама, с трето лице *** гражданин, като това му станало ясно по повод невъзможност за издължаване на сума от С. Д. и искането на допълнителни суми.

Ищецът отговаря на въпросите по реда на чл. 176 ГПК, зададени от ответника. Потвърждава, че е разполагал с ключ и пълномощно. Соци, че познава свидетеля Р. С., но не могъл да реализира продажба, защото декларациите, с които е разполагал, са изтекли в края на годината и С. Д. не

му е заверила нови. В този смисъл сочи, че пълномощното му е било без стойност, предвид липсата на заверени актуални декларации. По отношение на сумите от 1900 лева и 5000 щатски долара, преведени от С. Д. по различни банкови сметки в „Райфайзенбанк“ и „КБС Банк“, сочи, че те касаят друг дълг, който е изплатен. Соци, че това е договорка между него и С. Д., доколкото сумите нямат нищо общо, да са в различна банка. В подкрепа на твърденията си представя платежно нареждане за 600 лева от 10.06.2022г., за вътрешнобанков превод, за която сума адв. Г. Г. дава уточнение че е върната сума, не се претендира в настоящото производство и е пример, че В. Й. не веднъж и два пъти е давал пари на заем на С. Д..

Установява се от приложения на л. 39 от ч.гр.д. №***/2022г. по описа на РС-Плевен, договор за заем на парична сума, с нотариална заверка на подписите, на *** ***, рег. №*** на НК от дата 06.06.2022г., че между същите страни има и друг договор за заем на парична сума в размер на 6000 лева. Тази сума не се претендира в настоящото производство.

Установява се от представеното в открито съдебно заседание, на л.87 от делото, копие на платежно нареждане за вътрешнобанков превод, представено от адв. Г. Г. по повод възражение на адв. Р. М., че от В. Й. на С. Д. е преведена сума в размер на 600 лева, отново с основание "заем".

Установява се от всички извлечения по сметка и платежни нареждания по банковата сметка в „Инвестбанк“, която банкова сметка е вписана като сметка за издължаване и в договора за ипотека, в т.1, че като основание навсякъде е вписано „*** ***/***/***“, или като основание това означава ипотека, като е цитиран и съответния договор за ипотека и номера, под който е вписан в Служба по вписванията.

Съдът не обсъжда останалите доказателства, като неотнoсими към правния спор.

Съгласно заключението на изслушаната съдебно-счетоводна експертиза, което не е оспорено от страните и Съдът кредитира като обективно и компетентно, периода от *** г. до 30.11.*** г. няма постъпили суми по сметка с IBAN: BG***, а от 30.11.*** г. до настоящия момент са постъпили 54208,75 лева.

Вещото лице дава заключение, че към 29.11.2022 г. има направени две вноски по сметка с IBAN: BG***, съответно на 01.06.2022 г. в размер на

9954,75 лева и на 27.09.2022 г. в размер на 9750 лева и съответно сума неплатена за главница е 25295,25 лева; За периода от 30.11.*** г. до 01.06.2022 г. върху главница 45000 лв. законната лихва е 11438,42 лева. За периода от 01.06.2022 г. до 27.09.2022 г. върху главница 35045,25 лева. законната лихва е 1158,53 лева; За периода от 27.09.2022 г. до 29.11.2022 г. върху главница 25295,25 лева законната лихва е 449,73 лева. Вещото лице дава заключение, че към 29.11.2022 г. неплатената главница е 25295,25 лева.

Направени вноски на дата 28.04.2023 г. в размер на 19500 лева, на дата 05.05.2023 г. в размер на 3900 лева, на дата 09.05.2023 г. в размер на 1900 лева за обща сума 25300 лева, с които изчистват главницата и остава 4,75 лв. платени за лихва. Съгласно заключението, направена вноска на дата 16.06.2023 г. в размер на 9204 лева, изчиства разноси в размер на 1871,82 лева; С направената вноска на дата 16.06.2023 г. с остатъка в размер на 7332,18 лева, се погасяват лихви. Лихвата към 29.11.2022 г. е в размер на 13029,92 лева. Начислена лихва след 29.11.2023 г. е в размер на 1186,93 лева.

Общо начислена лихва до издължаване на главницата е в размер на 14216,85 лева /начислена до 29.11.2022 г. – 13029,92 лева + начислена след 29.11.2022 г.- 1186,93 лева /. Платени суми за лихви 4,75 лева на 09.05.2023 г. и 7332,18 лева на 16.06.2023 г. общо платени в размер на 7336,93 лева. Неплатени суми за лихви, съгласно заключението, са в размер на 6879,92 лева

Начислената лихва след 29.11.2023 г. е в размер на 1186,93 лева.

Общо начислена лихва до издължаване на главницата е в размер на 14216,85 лева /начислена до 29.11.2022 г. – 13029,92 лева + начислена след 29.11.2022 г.- 1186,93 лева /. Платени суми за лихви 4,75 лева на 09.05.2023 г. и 7332,18 лева на 16.06.2023 г. платени общо в размер на 7336,93 лева. Неплатени суми за лихви, съгласно заключението са в размер на 6879,92 лева

На въпроса „Какъв е размерът на задължението на ответника спрямо ищеца към настоящия момент като се има предвид отговорите на посочените по - горе въпроси?“ вещото лице дава заключение, че общо начислената лихва до издължаване на главницата е в размер на 14216,85 лева /начислена до 29.11.2022 г. – 13029,92 лева + начислена след 29.11.2022 г.- 1186,93 лева /. Платени суми за лихви 4,75 лева на дата 09.05.2023 г. и 7332,18 лева на дата 16.06.2023 г. - платени общо в размер на 7336,93 лева. Към настоящия момент задължението е неплатени суми за лихви 6879,92 лева.

На въпроса „Да се изчисли погасяването на задължението, включващо главница, законна лихва и разноси по изпълнението върху сумата от 45000 лв. по Договора, вписан в Службата по вписванията - Плевен, като се включат в платените суми и платените на 08.09.2020 г. 1900 лв. и платените на 15.04.2021 г. - 5000 щатски долара“, вещото лице дава заключение, че на стр.9 в делото има приложено копие на банково платежно с дата на изпълнение 08.09.2020 г. за сумата от 1900 лв. постъпила в РАЙФАЙЗЕН БАНК АД. Съгласно приложено извлечение от КВС БАНК /преименуваната Райфайзен банк / на стр.8 от делото, на 19.04.2021 г. са постъпили 7931,04 лева /сума в USD 4960/.

С направената вноска от 19500 лева на дата 28.04.2023 г. се издължават сумата за главница и се погасяват 4035,79 лева суми за лихви.

Общо начислена лихва до издължаване на главницата е в размер на 1***,90 лева. От общо платените суми за 64039,79 лева са изплатени 45000 лева за главница, както и 1***,90 лева за лихви, както и изчиства разноси в размер на 1871,82 лева и остават надплатени 5148,07 лева /върнати в повече/.

Съдът намира, че не следва да се включват в издължените суми горепосочените, преведени в „Райфайзенбанк“ АД и „КВС Банк“, предвид обстоятелството, че от писмените и гласни доказателства се установи, че С. Д. нееднократно е вземала заем от В. Й.. Последователно е било поведението на С. Д., да превежда дължимите суми по договора за ипотека именно по посочената в него банкова сметка в “Инвестбанк“ АД. Съдът приема, че именно за да се направи разграничение кой дълг погасява, С. Д. е превела спорните две суми в други банки КВС БАНК и РАЙФАЙЗЕН БАНК АД. По отношение на други дългове, Съдът приема, че кредиторът В. Й. не е длъжен да разполага с разписка, каквото е възражението на адв. Р. М.. Съгласно чл. 77, ал.1 ЗЗД, при изпълнението, длъжникът може да поиска разписка. Длъжникът не е задължен да го стори, но ако поиска разписка, то същата остава на негово разположение и той следва да я съхранява и представя като доказателство за връщане на конкретния дълг.

Съдът приема за неоснователно възражението на адв. Р. М. от АК-Плевен, че В. Й. е в забава, че не е оказал необходимото съдействие на С. Д. и е могъл да се разпорежи с апартамента. От гласните доказателства се установи, че В. Й. е разполагал с ключ от апартамента, от момента, в който свидетелят Р. С., като служител в ***, ангажирана от С. Д., му го е предала. В. Й. обаче няма задължение да продаде апартамента, а само такава

възможност. Отново от събраните гласни доказателства се установява, че тази му възможност е била осуетена, поради липса на актуални декларации за съответната календарна година и неявяване на С. Д. за изповядване на сделката. Съдът кредитира обясненията на В. Й., че е откликнал на неколнократни молби на С. Д. да не продава апартамента, доколкото е видно, че същата е изплащала дълга и е могло да се очаква, че същият би могъл да бъде погасен изцяло и без да се стига до разпоредителна сделка. По отношение на възраженията на адв. М., че твърденията на ищеца за телефонна измама по отношение на ответника са несъстоятелни, следва да бъде отбелязано, че ***та на ответника- свидетеля И.Г., отговори потвърдително на въпроса на адв. Г. Г. в тази насока. Горните отношения на ответника С. Д. с това неизвестно трето лице нямат относимост към настоящото дело, нито извършените процесуални действия пред друг компетентен орган по повод подадена жалба, но те са индиция, че С. Д. нееднократно е търсила В. Й. за заем / арг. и от договор за заем с нотариална заверка на л. 39 от ч.гр.д. №***/2022г. по описа на РС-Плевен, и от копие на платежно нареждане, представено в открито съдебно заседание на 15.03.2024г/.

Във връзка с гореизложеното, и съобразно разпределената доказателствена тежест, ответникът не е установила недължимостта на процесната сума и връщането ѝ именно по това правоотношение с ищеца.

Поради гореизложеното, искът за лихва в размер на 6785,21 лева се явява основателен и доказан като размер и период, и следва да бъде уважен изцяло.

Предвид изхода от производството, на основание чл.78, ал.1 от ГПК в тежест на ответника С. Д. следва да бъде възложено заплащането на направените от ищеца разноси в размер на 271,41 лева за държавна такса, 200 лева за депозит за вещо лице и 1200 лева за адвокатско възнаграждение.

С оглед разпоредбите на т.12 от ТР №4/2013 г. на ОСГТК, съдът следва да се произнесе и за дължимостта на разноските, направени в заповедното производство. Ищецът е направил разноси в размер на 771,82 лева за държавна такса и 1100 лева за адвокатско възнаграждение, които отвеникът С. Д. следва да бъде осъден да му заплати.

Воден от горното, Съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО НА ОСНОВАНИЕ чл.422 вр.чл.415, ал.1 от ГПК вр.240 ЗЗД вр. чл.79, ал.1 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД, че С. Т. Д., ЕГН *** от гр.Плевен, обл.Плевен, жк. „***“ №***, вх.***, ***, ДЪЛЖИ на В. И. Й., ЕГН *****, от гр. Плевен, ул.,***” №***, сума в размер на 6785.21 лева, от която 4 105.32 лева- лихва за забава за период от 30.11.***. до 01.06.2022г. /остатък след плащането от 16.06.2023г./, 1158.44 лева- лихва за забава за период от 01.06.2022г. до 27.09.2022г., 449.69 лева- лихва за забава за период от 27.09.2022г. до 29.11.2022г., 1061 лева - лихва за забава от 29.11.2022г. /датата на депозиране на заявлението до 28.04.2023г. датата на заплащане на сумата от 19500 лева- част от присъдената главница/, 12.88 лева- лихва за забава от 28.04.2023г. до 05.05.2023г. /датата на изплащане на сумата от 3900 лева- част от присъдената главница/ и 2.63 лева- лихва за период от 05.05.2023г. до 09.05.2023г. /датата на заплащане на сумата от 1900 лева- част от присъдената главница/, считано от дата на подаване на заявлението по чл.417 от ГПК в Съда – 29.11.2022 г. до окончателното изплащане на сумите, за които е издадена Заповед за изпълнение № 3458/30.11.2022г. по ч.гр.д. № ***/2022г. по описа на РС-Плевен.**

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК С. Т. Д., ЕГН *** от гр.Плевен, обл.Плевен, жк. „***“ №***, вх.***, *** ДА ЗАПЛАТИ на В. И. Й., ЕГН *****, от гр. Плевен, ул.,***” №***, направените разноси в исковото производство в размер на 271,41 лева за държавна такса, 200 лева за депозит за вещо лице и 1200 лева за адвокатско възнаграждение.**

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК С. Т. Д., ЕГН *** от гр.Плевен, обл.Плевен, жк. „***“ №***, вх.***, *** ДА ЗАПЛАТИ на В. И. Й., ЕГН *****, от гр. Плевен, ул.,***” №***, направените разноси в заповедното производство по ч.гр.д. № ***/2022г. по описа на РС-Плевен в размер на 771,82 лева за държавна такса и 1100 лева за адвокатско възнаграждение.**

Решението може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Плевенски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____